

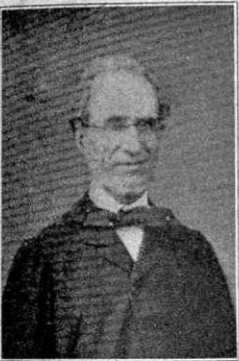
ACTUALITAT GRÀFICA. — INFORMACIÓ TRASCENDENTAL

Vista total de Saint-Loubés, població nadiua d'en Max-Linder.

Casa ont va neixer en Max-Linder

El pare d'en Max-Linder

La mare d'en Max-Linder

La dida d'en Max-Linder

En Max-Linder a l'edat de cinc anys y mitg

Al entrar al hotel, una florista li allargava una gardenia. Cent francs més.

Trobantse sa ex-magestat a Digne, una mosseta que al davant d'un grup de badocs estava contemplant-lo, va esclatar de cop en una rialla estrepitosa.

—¿De què rius, nena?—va ferli preguntar pel seu intèrpret.

—Me fa gracia que, sent tot un emperador, vagi sense mitjons—contestà ab picaresca sinceritat la criatura.

Y aquesta resposta li valguè una moneda d'or.

* *

A Vichy, a París, a Versalles, per tot allà ont s'ha presentat, les mans foradades de Muley Hafid s'han fet immediatament cèlebres.

Fos lo que fos, util o no util, l'home havia d'adquirir tot lo que veia.

¿Visitava un estable?... Comprava vuit vaques.

¿El duien a un establiment de música?... Necessitava sis pianos.

¿Entrava en un garage?... Li feien falta dos o tres automòbils.

Perquè, l'especialitat de Muley Hafid es fer les compres al engròs. Mai, de les coses, se contenta ab un sol exemplar. N'ha de comprar una dotzena, un centenar, un miler...

* *

En Max-Linder en l'actualitat

Al hotel de Marsella ont últimament residia—convertit en diposit general de les seves adquisicions,—les caixes y els bultos hi entraven a carretades.

¡Y ab quina varietat d'objectes més graciosament pintoresca!...

En una de les últimes remeses arribades a la fonda, entre altres coses d'impossible enumeració, hi havia les següents:

Vinticin nines.

Trenta capsos plenes d'objectes de porcelana.

Deu gramofons.

Cent lliures de xocolata.

Tres màquines d'escriure.

Dotze lloros.

Vuit cavalls mecanics...

—Però, magestat, ¿què dimontri en fareu de tants trastos?—va preguntarli un periodista tafaner.

—Oh!—responguè el gran Muley ab adorable calma:—¿Tu't creus que n'hi hà molts?... Doncs encara potser me quedo curt.

—¿Es possible?

—¡Vaia!... ¿Oblides que les meves dònnes són cent vinticin?...

* *

Signi com sigui, lo cert es que, entre vaques, xocolata, lloros, pianos, cavalls de màquina y gramofons, l'ex-sultà del Marroc s'ha gastat a Fransa seixanta mil duros y pico.

Y tots contents. Ell, perquè a més d'haverse divertit a